

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 51. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1926.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

52Nu var det da for menneskelige Øine at see, som om Herren havde glemt sit Folk, og det Ord, som Han taledede til Abraham, Isak og Jacob, og til David, sin Tjener, om deres Sæd, som skulde opgroe til Velsignelse for Jorden; men Herren er ikke et Menneske, at Han kunde lyve, og Han havde sagt ved sin Tjener Esaias: Synger I Himle! og glæd dig du Jord! raaber, I Bjerge, med Frydesangs Røst! Herren har trøstet sit Folk, og over de Arme Han vil sig forbarme; Zion vel siger: ak! Herren forlod mig, ja Herren har glemt mig; men kan en Moder da glemme sin Spæde, saa over Søn hun ei ynkes? ja, om hun kan det, dig vil Jeg dog ikke glemme, see! Jeg dig tegnede paa mine Hænder; ja, dine Ørker og dine nedbrudte Stæder, de dine Børn skal blive for snevre, borte skal Fienderne være, du i dit Hjerte skal sige: see! hvem haver avlet mig disse, thi jeg var en sønneløs Enke, du skal fornemme, at Ingen beskiæmmes, som haaber paa mig, Jeg er Herren. Udtrykkelig havde Herren og sagt ved sin Tjener Jeremias: efterat halvfjerdesindstive Aar ere fulde i Babel, da vil Jeg besøge eder, og Jeg vil stadfæste mit det gode Ord over eder, at føre eder tilbage til denne Stad. Men til ydermere Trøst opreiste Herren endnu tvende Propheter blandt sit Folk i deres Udlændighed, det var Ezechiel og Daniel; de spaaede klarlig om Herrens Miskundhed og Folkets Frelse, og om Jerusalem og Templen, som igien skulde opbygges, og der Udlændighedens 53Tider vare fuldkommede, medens Daniel endnu levede, da kom Ulykken over Babel, hvilken Herren forud havde betegnet, og et andet Folk, de Meder og Perser fra Norden og Østen, fik Overhaand, og deres Konge, Cyrus, indtog Babylon efter Herrens Ord ved Propheten Esaias, og lod Folket fare efter Herrens Ord, som sagde om Cyrus: han er min Hyrde, og han skal fuldkomme Alt, hvad mig behager, baade at Man skal sige til Jerusalem: du skal bygges, og til Templen: du skal grundfæstes. Esa. 44. 45. 49. Jer. 29.